

L'ALBUM **LLUÍS PERMANYER**

A punt de competir amb el patí de vela al Club Atlètic del Poblenou el 1933

L'origen del patí de vela

L'estiu del 1931 es va crear una secció nova al Club Natació Barcelonès. Tot i que l'entitat era reconeguda com a pionera indiscutible de la pràctica i promoció de l'esmentat esport, no s'adormia sobre els lloers, sinó que es mantenia alerta i sempre al capdamunt de les novetats que apareixien en la pràctica. Per això el club es va mostrar ben receptiu a les propostes que presentaven els socis, sempre que fossin raonables i, per descomptat, factibles. En aquest cas es tractava de l'especialitat del patí de vela.

Aquesta modalitat la practicaven des de feia un cert temps un determinat nombre de socis. La junta directiva no va dubtar a acceptar la proposta de crear-ne una secció, amb l'única exigència que els navegants acceptessin el pagament d'una quota suplementària, a fi de sufragar un servei de vigilància i seguretat quan sortissin a navegar.

El patí de vela no era una novetat. Està documentat que

ja el 1925 s'havia portat a la pràctica la idea d'incorporar una vela al patí. El cert és, amb tot, que aquella novetat venia de molt més lluny.

L'historiador de les coses de la mar José María Martínez Hidalgo esmentava al seu documentat i canònic llibre *Los deportes náuticos en Cataluña* que amb motiu de la

El naixement tenia antecedents que es remuntaven a les festes de la Mercè del 1871

comemoració d'unes festes de la Mercè realçades per la presència sobtada del rei Amadeu I ja s'havia fet una regata al port barceloní. Corria el 1871. I en van formar part cinc patins, construïts a l'obrador de Carles Geli; el guanyador va ser B. Cassola, que va ser premiat amb 75 pessetes.

Aquella pràctica es va gua-

nyar una certa popularitat no només a la capital, sinó també a la costa catalana, on es va escampar. Per això el 1914 es van organitzar regates de pala o rem. I en el Club Natació Barcelona aviat es va establir un servei de lloguer de patins, a part d'admetre patins de propietat.

Atès aquest ambient, s'explica que algú tingués el 1925 la idea d'incorporar una vela al patí per poder banyar-se en aigües netes i desertes, mar endins. Sabem qui van ser aquests pioners: Josep M. La-saosa, inspector d'Hisenda; Francesc Gassol, enginyer, i Rafael Escolà, constructor d'embarcacions de fusta.

El 1926 els socis Pelai Barrera i els germans Guerrero van comprar un patí, al qual van incorporar la vela. I l'any següent Alberto Palatxí els va imitar, en adquirir un patí nou que li havia construït el professional Marimón al seu taller de l'actual passeig Joan de Borbó.

Amb aquelles embarcacions precàries van aconseguir arribar fins a Sitges o remuntar el Llobregat. La notícia va córrer com la pólvora, l'afició es va multiplicar per la costa i així es van convocar ja oficialment regates, com la que recull la fotografia que il·lustra l'evocació present. ●

PÉREZ DE ROZAS / IMATGE CEDIDA PER L'ARXIU FOTOGRAFIC DE BARCELONA

QUADERN BARCELONÍ

1714: RESPOSTES

■ No exagero si afirmo que el coneixement que el comú de la gent té sobre el 1714 i la seva circumstància és gairebé nul, sense necessitat d'entrar en gaires detalls; tampoc no crec que exagero si afegeixo que en els nuclis més cultes, malgrat saber de què es tracta, no es té la informació necessària per valorar les claus del cas. El conflicte bèl·lic per sí mateix, pels perfils tràgics i agònics que

el van emmarcar, presideix i domina l'episodi amb una barreja òbvia de sentimentalisme i apassionament. Importa destacar que els aspectes més complexos i decisius es van teixir i es van nuar precisament abans del setge i tot seguit de l'ocupació de Barcelona. Ha estat un encert que dos historiadors solvents, de la UPF, s'hagin imposat la prestació de servei que avui constitueix explicar al poble català de forma senzi-

lla, sintètica i profunda l'essència d'aquell moment crucial i dramàtic de la nostra història. I el millor encert és que l'hagin estructurat a còpia de formular moltes preguntes amb intenció afuada i contestar-les amb aplicada claredat. Recomano la lectura d'un llibre breu i no per això menys esclaridor: *La guerra del 1714* (Pòrtic), de Joaquim Albareda i Joan Esculies. Avui és absoluta-ment imprescindible.